

Vrijdag 3 april 33 na Chr.

Berecht en gekruisigd

Schriftlezing: Marcus 15:1-15

Vrijdag 3 april 33 na Christus. Wat gebeurt er veel op deze dag. Het zal de belangrijkste dag worden in de geschiedenis van onze mensheid. Een hectische dag, vol drama, stress en hartverscheurend verdriet. Eeuwen geleden is dit moment al voorzien door de profeten. Op de achtergrond speelt een groots, goddelijk plan mee.

Nadat ze samen de Lofzang (Psalm 113-118) hebben gezongen - als afsluiting van de Pesachmaaltijd - zijn Jezus en elf van zijn leerlingen gisteravond vertrokken naar de Olijfberg. Hier zullen ze de nacht doorbrengen. Van slapen zal niet veel terecht komen. Want voordat ze het weten zijn ze omsingeld door een groep Romeinse soldaten en tempel-politieagenten. Op aanwijzing van Judas - een vriendschapskus in het donker- nemen ze rabbi Jezus van Nazaret gevangen. Ze voeren Hem af naar het paleis van hogepriester Kajafas. Zijn leerlingen vluchten weg naar alle kanten.

Rond middernacht heeft Kajafas, de hogepriester van dat jaar, de geestelijke leiders, samen met het Sanhedrin, bijeen laten roepen in zijn paleis. Marcus schrijft er maar kort over in zijn evangelie. Al geruime tijd loopt er een arrestatiebevel tegen Jezus. Steeds ontglipte Hij. Nu is het gelukt. Nu hebben ze die rabbi uit Nazaret - door het omkopen van een van zijn leerlingen - in handen gekregen. Het verhoor door Kajafas is kort. Zijn oordeel is hard: 'Hij heeft God gelasterd. Hij heeft de doodstraf verdiend.' Voor de uitvoering van het vonnis is het Joodse Sanhedrin echter afhankelijk van de Romeinse prefect. Dus op naar de burcht Antonia, naar Pilatus, die hier met zijn gezin tijdens de feestdagen verblijft.

Drie valse aanklachten brengen de geestelijke leiders tegen Jezus in: 'Hij misleidt het volk! Hij zet aan tot belastingontduiking! Hij beweert de Koning van de Joden te zijn!' Die laatste beschuldiging kan de vertegenwoordiger van de keizer in Rome niet naast zich neerleggen. Als een rechtvaardig rechter geeft Pilatus Jezus nog de gelegenheid om Zich tegen de aanklacht te verdedigen: 'Bent U de Koning van de Joden?' Jezus antwoordt:

'U zegt het.' ... Wat moet je met zo'n antwoord?

Eigenlijk weet Pilatus geen raad met deze vreemde rabbi uit Galilea. Hij heeft wel dóór dat de geestelijke leiders Hem uit afgunst hebben aangeklaagd. Maar – na een gerechtelijk onderzoek – kan Pilatus niet anders dan tot de conclusie komen: 'Hij heeft niets gedaan waarop de doodstraf staat. Ik zal Hem daarom vrijlaten, nadat ik Hem heb laten geselen.'

Deze uitspraak is voor Kajafas en de aanwezige geestelijke leiders onaanvaardbaar. Pilatus voelt zich bedreigd door hen. Nee, hij wil geen oproer in Jeruzalem. Niet op het feest. Misschien weet hij een uitweg uit het wespennest waarin hij is terecht gekomen. Om het volk een plezier te doen is hij gewoon om op het Pesachfeest een gevangene los te laten. In de donkere cellen onder de burcht Antonia zitten een aantal opstandelingen te wachten op hun terechtstelling. Eén van hen is hun leider, Bar-Abbas. 'Willen jullie dat ik de Koning van de Joden vrijlaat?' Nee, dat wil de opgehitste menigte voor zijn paleis niet. Ze willen dat Pilatus Bar-Abbas vrijlaat: hun verzetsheld. Nog geeft Pilatus het niet op: 'Wat willen jullie dan dat ik doe met de man die jullie de Koning van de Joden noemen?' 'Aan het kruis met Hem.' ... 'Wat heeft Hij dan gedaan?' ... 'Nog harder schreeuwen ze: 'Aan het kruis met Hem.'

Pilatus geeft zich gewonnen. En nadat hij Jezus heeft laten geselen geeft hij Hem over om gekruisigd te worden.

We weten hoe de dag verder zal verlopen. Iedereen wast zijn handen in onschuld: Kajafas en zijn clan, Herodes, Pilatus. Niets willen zij met deze Jezus uit Galilea van doen hebben. Eindelijk rust. Vanaf een veilige afstand volgen zijn leerlingen hoe er met hun Meester wordt gesold: gegeseld, gekroond en geslagen, opgejaagd door de straten van de heilige stad. Vastgenageld aan de dwarsbalk van het kruis. De laatste woorden en de laatste adem. Gekruisigd, gestorven en begraven: 'Het is volbracht!'

Daarmee is Gods plan om de wereld te redden en te bevrijden van de macht van Satan en zonde ... vandaag tot een goed einde gebracht. Het is tijd om naar huis te gaan en Pesach te vieren: Het feest van onze bevrijding!